

Vi forudser også, at reglerne om udenrigspolitik og suverænitetsafgivelse vil blive drøftet meget grundigt, og det er naturligt, at man den dag, der skal nedsættes en grundlovskommission, naturligvis drøfter, om de bestemmelser, vi har i dag, nu også er fremtidssikret i den internationale udvikling.

Det er klart, at vi vil stille det krav til en kommende grundlov, som vi mener, den nuværende grundlov opfylder, nemlig at den skal være grundigt forberedt og meget slidstærk. Den nuværende grundlov er jo så fleksibelt formuleret, at den har kunnet overleve mange ændringer i samfundet.

Men der er altså igen grund til at understrege, som også statsministeren gjorde det gang på gang, at grundloven på mange måder er en minimumslov. Intet i grundloven forhindrer Folketinget i at udstyre borgerne med bedre rettigheder, end hvad grundloven foreskriver. Og opfylder Folketinget ikke grundlovens krav om frihedsrettighederne, så er det ikke grundloven, der er noget i vejen med, så er det Folketinget, der er noget i vejen med.

Afslutningsvis skal jeg advare mod tyrkertroen på, at ord i en ny grundlov kan flytte bjerge. Det er ingenlunde tilfældet. Holdningerne i en ny grundlov skal for at være slidstærke have forståelse og opbakning i Folketinget og i befolkningen. Vi mener, at der skal et meget bredt flertal til, før det overhovedet kan komme på tale at indlede en grundlovsprocedure og at sende et forslag ud til folkeafstemning. Men vi vil altså som sagt gå meget konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, og vi ønsker altså, at det arbejde i vidt omfang bliver for åbne døre.

Det gælder, som jeg har sagt gang på gang tidligere, med professor Nordskov Nielsens ord om at samle forråd, at få gennemgået temaerne, så vi er godt forberedt den dag, vi beslutter os for, at der skal nedsættes en grundlovskommission. Men vi kan altså ikke støtte, at det er tilfældet nu.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Inden jeg stiller mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech blot en serviceoplysning: Som forslagsstiller stillede jeg rent faktisk relevante spørgsmål til det forslag, jeg har fremsat, og jeg stillede et spørgsmål den 11. juli 1997 og fik svar den 22. maj 1999 i form af en stak papir på 15 cm inklusive forskellige landes forfatninger, som jeg har haft megen glæde af. Jeg garanterer for, at

jeg stiller en række spørgsmål igen for at ikke kun jeg, men også andre kan blive klogere.

Så mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech: Er fru Birthe Rønn Hornbech ikke enig i, at meningen med, at vi har en grundlov, eller man kunne sige en forfatning – en grundlov er trods alt det samlede skrevne – er, at så kan skiftende Folketing ikke bare lave det om? Fru Birthe Rønn Hornbech siger, at vi bare kan gøre det, men hvis vi nu gør det, f.eks. udvider ytringsfriheden, så kan det trækkes tilbage, medmindre det står i en grundlov eller det er en del af en europæisk konvention, som vi har tilsluttet os.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Først til hr. Aage Frandsens servicemeddelelse om de 15 cm papir: Jeg tror, at hr. Aage Frandsen vil give mig ret i, at længden af drøftelserne i udvalget ikke svarede til mængden af papir. Vi havde faktisk ikke nogen drøftelser, hvis ikke jeg husker helt forkert.

Så er der hr. Aage Frandsens ledende spørgsmål, der hed: Mener fru Rønn Hornbech ikke ...? Det er et ledende spørgsmål. Jamen det er da en rigtig beskrivelse, at hvis noget står i grundloven, så kan Folketinget ikke lave det om, men dermed være ikke sagt, at vi i Venstre mener, at alt det, vi ikke synes bør kunne laves om, skal stå i grundloven. Og hr. Aage Frandsen kommer nu heller ikke igennem med, at alt det, han mener, ikke bør kunne ændres. Så var det dejligt, hvis det stod i grundloven, for så kunne det aldrig blive ændret. Nej, det er ikke de krav, der skal stilles til en grundlov. Det skal være langt strengere.

Kl. 15.15

Jeg synes heller ikke, at hr. Aage Frandsens grundlov er så talende, som jeg havde frygtet, for der er jo ikke alt det, hr. Aage Frandsen kunne ønske sig. Men det skal være en meget stram og kortfattet grundlov.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Grunden til, at min grundlov kun er på 68 paragraffer, er, at jeg er enig i tankningen om, at der ikke skal stå alverden deri. Den er slet ikke sådan som den svenske og den norske og den finske grundlov – de er meget længere.

Lidt i forlængelse af statsministerens svar ville jeg godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech om konventet. Det er måske ikke helt fair, men alligevel, jeg havde ikke flere spørgsmål. Men kon-